

Source :

คม ชัด ลึก

59241990

Date :

26 พ.ค. 2559

Page :

๙

No :

‘เกษตรกรคือเสาหลักของชาติ’ เสียงสะท้อน ‘เสถียร มาเจริญรุ่งเรือง’

ลูกชาวจีนโพ้นทะเลที่หอบเสื่อผืนหมอนใบมาตั้ง

รกรากยึดอาชีพปลูกอ้อย ปลูกมันสำปะหลัง อยู่ที่เมืองกาญจน์ มาตั้งแต่รุ่นปู่ สำหรับ “เสถียร มาเจริญรุ่งเรือง” ปราชญ์ชาวบ้านผู้เชี่ยวชาญด้านอ้อยวัย 69 ปี การันตีด้วยรางวัลเกษตรกรดีเด่นแห่งชาติ ประจำปี 2550 สาขาอาชีพทำไร่อ้อย ปัจจุบันรับตำแหน่งรองประธานหอการค้าฝ่ายเกษตร จ.กาญจนบุรี ทั้งยังเป็นเจ้าของผลงานนวัตกรรมดีเด่นเกี่ยวกับการปลูกอ้อยทั้งสำเพื่อลดต้นทุนและการปลูกอ้อยด้วยระบบน้ำหยอดเพื่อแก้ปัญหาการขาดน้ำช่วงหน้าแล้ง วิธีการก็คือ นำน้ำใส่ลงในถังติดตั้งไว้บนหลังคารถไถ จากนั้นก็หยอดน้ำลงหลุมในขณะที่ปลูก ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีเกษตรกรนำไปใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน

“ครอบครัวผมเป็นคนเมืองกาญจน์ อยู่ที่ อ.ด่านมะขามเตี้ย เตี้ยของแม่มาจากเมืองจีน แต่ผมเกิดที่เมืองไทย เริ่มไป

ช่วยเตี้ยของแม่ปลูกอ้อยตั้งแต่อายุ 8 ขวบ จนกระทั่งเรียน
จบชั้น ป.4 ก็ออกมาช่วยครอบครัวปลูกอ้อยอย่างเต็มตัว ก็
เลยคลุกคลีอยู่กับอาชีพปลูกอ้อยตั้งแต่นั้นมาจนทุกวันนี้”
เสถียรย้อนอดีตให้ฟัง แม้ความรู้แค่ชั้น ป.4 แต่ความรู้จาก
ประสบการณ์ด้านอ้อยนับวันที่หาคนเทียบชั้นยาก ประกอบกับ
มีพี่น้องเป็นช่างกลึง ช่างฟัด ทำให้ได้นำองค์ความรู้ด้านช่างมา

เสถียร มาเจริญรุ่งเรือง

ประยุกต์กับการปลูกอ้อย จนมีผลงานนวัตกรรมใหม่ด้านการปลูกอ้อยอยู่ตลอดเวลา

“การปลูกอ้อยสมัยก่อน รถไถเสร็จ แปรเสร็จ ก็จุดหลุมเป็นตาหมากขอสเพื่อรอให้ฝนตก สมัยก่อนอ้อยที่นำมาปลูกจะตัดเป็นท่อน ท่อนละ 2 ตา เสร็จแล้วก็นำมาปลูกเอียง 45 องศา ผมได้เรียนรู้วิธีการปลูกอ้อยมาตั้งแต่อายุ 8 ขวบ ครอบครัวมีพี่น้อง 9 คน ผมเป็นคนที่ 7 ทุกคนก็ยังวนเวียนอยู่ในภาคเกษตร พี่ชายไปเรียนช่างฟิต อีกคนไปเรียนช่างกลึงก็มาเปิดโรงกลึง ผมจึงคิดทำเครื่องปลูกอ้อย 2 แถว 4 แถว และการปลูกอ้อยด้วยระบบน้ำหยด เอาช่างฟิตช่างกลึงมาปรับประยุกต์กับตรังนี้ นี่คือนวัตกรรมที่ผมคิดและทำมาในอดีต และการนำมาใช้กันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน”

ไม่เพียงการพัฒนากรรมวิธีการปลูกอ้อยจากอดีตใช้ท่อนพันธุ์ท่อนละ 2 ตา และ 4 ตา จนกระทั่งมีการปรับเปลี่ยนมาเป็นการปลูกอ้อยทั้งลำเพื่อลดต้นทุน ซึ่งเป็นแนวคิดมาจากเขาเช่นกัน โดยการเปลี่ยนรูปแบบการปลูกจากท่อนพันธุ์ 2 ตา และ 4 ตา มาเป็นปลูกวางอ้อยทั้งลำ ก็เพื่อเป็นการลดต้นทุนการผลิต เพราะการปลูกอ้อยทั้งลำไม่จำเป็นต้องไปตัดแต่งเป็นท่อนๆ ช่วยลดค่าใช้จ่ายในด้านแรงงาน ปลูกแล้วตาอ้อยก็ไม่ได้เสียหายแต่อย่างใด

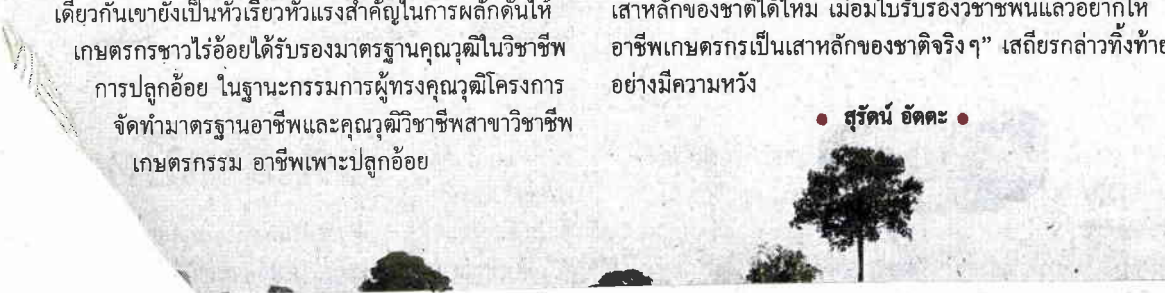
ผลงานนวัตกรรมเพื่อลดต้นทุนเกี่ยวกับการปลูกอ้อยไม่ว่าในเรื่องการปลูกอ้อยทั้งลำและการปลูกอ้อยในระบบน้ำหยด จึงเป็นที่นิยมของชาวไร่อ้อยทั่วประเทศในปัจจุบัน ขณะเดียวกันเขายังเป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญในการผลักดันให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยได้รับรองมาตรฐานคุณวุฒิในวิชาชีพการปลูกอ้อย ในฐานะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโครงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพสาขาวิชาชีพเกษตรกรรม อาชีพเพาะปลูกอ้อย

เสถียรมองว่า การจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ โดยออกใบรับรองมาตรฐานคุณวุฒิวิชาชีพให้แก่เกษตรกรนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อเกษตรกรไทย เนื่องจากเป็นอาชีพดั้งเดิมของประชากรส่วนใหญ่ ในฐานะไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมที่ผลิตอาหารเพื่อหล่อเลี้ยงคนทั้งโลก แต่ปัจจุบันกลุ่มคนเหล่านี้ยังขาดวุฒิทางการศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากสังคม ทั้งที่ มีความรู้และประสบการณ์ในเชิงลึก ยิ่งมีการเปิดประชาคมอาเซียนและมีการเคลื่อนย้ายแรงงานได้ด้วยแล้ว วุฒิการศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการเป็นตัวชี้วัดมาตรฐานในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยเฉพาะพืชเศรษฐกิจอย่างอ้อย

“วันนี้เราไม่ได้อยู่ในประเทศไทยประเทศเดียว แต่เราอยู่กับโลก อยู่กับอาเซียน 10 กว่าประเทศที่อยู่รอบๆ ตัวเรา เมื่อเรามีตรังนี้ก็สามารไปคุยกับประเทศอื่นๆ ได้ เพราะใบรับรองนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญช่วยยกระดับเกษตรกร ส่วนใหญ่ไม่มีใบประกาศนียบัตรทางการศึกษา แต่พวกเขามีความรู้ลึก รู้จริงจากประสบการณ์ในด้านนั้นๆ อยู่แล้ว” เสถียรเผย ในฐานะกรรมการผู้ทรงวุฒิด้านอ้อย พร้อมย้ำว่า ยังช่วยยกระดับเกษตรกรไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติอีกด้วย

“ผมอยากให้อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรีเหมือนในหลายๆ ประเทศ เช่นญี่ปุ่น อาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่เขาใฝ่ฝัน ออสเตรเลียเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มีคนนับหน้าถือตา แต่บ้านเรามองว่าเป็นกระดุกสันหลังๆ ของชาติ อยากให้ลบอันนี้ออกไป แล้วเปลี่ยนใหม่ ว่า อาชีพเกษตรกรเป็นเสาหลักของชาติได้ไหม เมื่อมีใบรับรองวิชาชีพนี้แล้วอยากให้อาชีพเกษตรกรเป็นเสาหลักของชาติจริงๆ” เสถียรกล่าวทิ้งท้ายอย่างมีความหวัง

● สุรัตน์ อัดตะ ●

กว่าจะมาเป็นใบรับรองวิชาชีพ (ข้าวและอ้อย)

ศ.ดร.ศักดิ์ดา อินทรวิชัย อาจารย์ภาควิชาเกษตรกรร

วิธาน คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในฐานะผู้จัดการโครงการ กล่าวถึงการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพ สาขาวิชาชีพเกษตรกรรม (ข้าวและอ้อย) โดยระบุว่า ขณะนี้ได้ดำเนินการจัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว พร้อมส่งให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) หรือ สคช. เพื่อนำไปพิจารณาประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ซึ่งที่ผ่านมา คณะทำงานได้ดำเนินการตามขั้นตอนข้อกำหนดทุกประการ โดยเริ่มจากการศึกษาข้อมูลในต่างประเทศ

แล้วนำเอาส่วนที่ดีมาประกอบการพิจารณาให้สอดคล้องกับภาคการเกษตรของประเทศไทย เพื่อนำมาพิจารณาประกอบเป็นแนวทาง

“จากการศึกษา

ข้อมูล 3 ประเทศ คือ ฟิลิปปินส์ แคนาดา และออสเตรเลีย พบว่า แต่ละประเทศมีจุดเด่นจุดด้อยต่างกัน อย่างฟิลิปปินส์

ชัดเจนว่าการให้ใบรับรองประเมิน

จากประสบการณ์จริง แต่ของแคนาดามี

ลักษณะรายละเอียดปลีกย่อยชัดเจน แล้วนำไปใช้กับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายในประเทศ ซึ่งใกล้เคียงของออสเตรเลีย เขามองว่าการเกษตรที่เข้มแข็ง มีการแบ่งระดับขั้นโครงการภาครัฐและเอกชนให้ความร่วมมือกัน ทำให้เราเห็นการเกิดขึ้นของกระบวนการรับรองทั้งระบบ”

ศ.ดร.ศักดิ์ดายอมรับว่า การจัดทำมาตรฐานวิชาชีพนั้น จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะปัจจุบัน แต่ที่สำคัญการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพจะต้องมาจากอาชีพที่แท้จริง เพราะฉะนั้นจึงต้องให้ความสำคัญกับตัวเกษตรกร ส่วนการให้ความสำคัญกับการปลูกข้าวและอ้อยก่อนเป็นอันดับแรกนั้น เนื่องจากเป็นพืชที่สำคัญในเชิงเศรษฐกิจ

“ครั้งแรกที่เราคุยกันการพัฒนาอาชีพการเกษตรที่มาสรุปเอาเรื่องพืชก่อนเป็นอันดับแรก แต่พืชก็มีหลากหลาย ก็มาเน้นที่พืชสำคัญในทางเศรษฐกิจ เลยเลือกอ้อยและข้าว เป็นผลมาจากการเสวนาระดมความเห็นจากหลายภาคส่วน โดยทางสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพเองเชิญผู้เกี่ยวข้องมาพูดคุยจนตกลงผลึกร่วมกัน ถ้าจะทำสองอาชีพนี้จะมีพื้นฐานอะไรบ้าง ก็มีการเตรียมดิน การเพาะปลูก การดูแลรักษาและการเก็บเกี่ยว 4 อย่างเหมือนกัน แต่ทักษะแตกต่างกันก็เป็นโจทย์ของทีมที่ปรึกษาไปดำเนินการจัดทำ ตอนนี้นำผ่านกระบวนการนั้นมาหมดแล้ว ออกแบบแล้ว ทดสอบแบบประเมินแล้ว พร้อมทั้งจะนำเสนอให้แก่สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) ประกาศใช้ต่อไป” ผู้จัดการโครงการการจัดทำมาตรฐานอาชีพและคุณวุฒิวิชาชีพเกษตรกรรม (ข้าวและอ้อย) กล่าวทิ้งท้าย

